

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

U Z N E S E N I E

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 21/96

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na neverejnom zasadnutí dňa 16. mája 1996 vo veci návrhu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti JUDr. Helene Jakubcovej, zamestnankyne Krajského súdu v Banskej Bystrici a JUDr. Magdaléne Balážovej, zamestnankyne Okresného súdu v Lučenci o porušovanie ústavných práv súdnymi osobami takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDAKOVANÉ] na začatie konania o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

[REDAKOVANÉ] doručil 6. mája 1996 na Ústavný súd Slovenskej republiky písomné podanie, ktoré označil ako "žalobu za porušenie ústavných práv súdnymi osobami" a za žalovaných menoval JUDr. Helenu Jakubcovú, zamestnankyňu Krajského súdu v Banskej Bystrici a JUDr. Magdalénu Balážovú, zamestnankyňu Okresného súdu v Lučenci. V rozsudkoch Okresného súdu v Lučenci z 30. septembra 1994 sp. zn. 8 C 78/94 a Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. mája 1995 sp. zn. 18 Co 4103/94 došlo "k tvrdeniam, ktoré nie sú pravdivé, nezohľadňujú dôkazy a tým dochádza nie samotnými odohratými skutkami, ale prispením sudcov k nespravodlivým rozhodnutiam. Nežiada, aby ústavný súd rozsudzoval spor, to je totiž predmetom odvolacieho konania. Žiada ale to, aby bola skúmaná práca týchto sudcov."

Z obsahu rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici (z 12. mája 1995 sp. zn. 18 Co 4103/94) ústavný súd zistil, že ním bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Lučenci z 30. septembra 1994 sp. zn. 8 C 78/94 o neplatnosť výpovede. V tomto konaní vystupoval ako navrhovateľ [REDAKOVANÉ] a odporca NOVOKER,

a. s., Lučenec. V spore mal úspech navrhovateľ. Ten je nespokojný s odôvodnením rozhodnutí súdov.

Navrhovateľ tvrdí, že sudca má rozhodovať podľa dôkazov a nesmie uvádzať v rozsudkoch dôkazy, ktoré dokázané neboli. Aj keď navrhovateľ označil svoj návrh ako "žalobu za porušovanie ústavných práv súdnymi osobami", žiadne ustanovenie ústavy, ktoré mali odporcovia porušiť, neoznačil. Poukazuje na porušovanie zákonnosti zo strany súdov. Napáda dôvody rozsudkov, nesprávne hodnotenie dôkazov, prípadne uvádzanie tvrdení, ktoré nemajú oporu v dôkazoch.

Podľa čl. 141 Ústavy Slovenskej republiky v Slovenskej republike vykonávajú súdnictvo nezávislé a nestranné súdy, ktoré sú oddelené od iných štátnych orgánov. Súdy rozhodujú v občianskoprávných a trestnoprávných veciach; súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov (čl. 142 ods. 1 ústavy). Sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len zákonom, ak to ustanovuje ústava alebo zákon, sudcovia sú viazaní aj medzinárodnou zmluvou.

Vzťah ústavného súdu k všeobecným súdom ako dvoch samostatných, na sebe nezávislých zložiek súdnej moci, nie je založený na princípe podriadenosti a nadriadenosti. Ústavný súd je podľa čl. 124 Ústavy Slovenskej republiky nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, zatiaľ čo všeobecné súdy sú nezávislé súdne orgány ochrany zákonnosti. Ústavný súd nemá právomoc preskúmavať rozhodnutia všeobecných súdov, a to nielen ich výrokovú časť, ale ani odôvodnenie rozhodnutia. Nemá teda oprávnenie preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo zisteného skutkového stavu vyvodil.

Ústavný súd môže začať konanie na podnet fyzickej osoby podľa čl. 130 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky len vtedy, ak (ods. 3 !)

podnet obsahuje skutočnosti svedčiace o súvislosti porušenia niektorého z článku II. hlavy ústavy (upravujúce základné práva a slobody) v konaní alebo v rozhodovaní všeobecného súdu. Za porušenie niektorého zo základných práv a slobôd zo strany súdu nemožno považovať to, že súd odôvodnil svoje rozhodnutie nie podľa predstáv podnecovateľa. Všeobecný súd podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za

konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Ak rozhodne súd rozsudkom, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov (159 O. s. p.). Pokiaľ nemá odôvodnenie rozsudku podklad v zistení skutkového stavu, môže účastník predtým, ako rozsudok nadobudne právoplatnosť, navrhnúť, aby odôvodnenie bolo opravené. Hodnotenie dôkazov má v kompetencii súd a nie účastník konania. No účastník konania má zasa právo požiadať o opravu odôvodnenia rozhodnutia, ak by toto nemalo podklad v zistení skutkového stavu. Preto vyslovovať názor, že všeobecný súd, resp. sudca konajúci vo veci porušil niektorý článok ústavy, nie je opodstatnené. Preto ústavný súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nemožno podať
opravný prostriedok.

Košice 16. mája 1996

Za správnosť opísaného textu: JUDr. Anna Danielčáková

■■■■■■■■■■

predsedníčka senátu